

Sygn. akt III RC 130/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 maja 2017 r.

Sąd Rejonowy w Siedlcach III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Jolanta Warsz

Protokolant st. sekr. sąd. Beata Borkowska

po rozpoznaniu w dniu 30 maja 2017 r. w Siedlcach

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniej K. B. reprezentowanej przez przedstawicielkę ustawową M. B.

przeciwko J. B. i W. B.

o alimenty

1. zasądza od pozwanych J. B. i W. B. na rzecz małoletniej powódki K. B. tytułem alimentów kwotę po 70 / siedemdziesiąt/ zł miesięcznie od każdego z nich, płatne do rąk przedstawicielki ustawowej M. B. do dnia 10-go każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 30 maja 2017 r.;
2. w pozostałej części powództwo oddala;
3. odstępuje od obciążania pozwanych kosztami procesu i w całości przejmuje je na rachunek Skarbu Państwa;
4. wyrokowi w punkcie 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

(-) Jolanta Warsz

Sygn. akt III RC 130/17

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 3 kwietnia 2017 r. M. B. działając w imieniu małoletniej córki K. B. , wniosła o zasądzenie od pozwanych dziadków ojczystych J. B. i W. B. tytułem alimentów kwoty 600 zł miesięcznie wraz z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 1 marca 2017 r.

Na rozprawie w dniu 30 maja 2017 r. popierała powództwo wnosząc o alimenty od każdego z pozwanych przynajmniej po 300 zł miesięcznie .

Pozwani nie uznali powództwa.

Sąd ustalił, co następuje:

K. B. jest córką A. B. i M. B. (akt urodzenia k.6).

Na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 17 września 2012 r. od A. B. na rzecz córki zostały zasądzone alimenty w wysokości po 600 zł. miesięcznie (wyrok wydany w sprawie III RC 443/12 k.12). Ojciec nie płaci alimentów zasądzonych na córkę. Wierzycielka złożyła tytuł wykonawczy do Komornika. Postępowanie egzekucyjne w prowadzonej przez Komornika sprawie Kmp 37/06 do lutego 2016 r. było częściowo skuteczne, od marca 2016 r. dłużnik nie uiścił żadnej wpłaty. Łączny stan zadłużenia A. B. z tytułu niepłaconych alimentów na dzień 7 marca 2017 r. wynosi 67 192,22 zł (zaświadczenie od Komornika k.4). Aktualnie ojciec małoletniej odbywa karę pozbawienia wolności za niealimentację wobec córki (zeznania J. B. k.38).

K. B. ma 15 lat, cierpi na zaburzenia depresyjne. Jest objęta opieką psychologa A. G. i psychiatry dr K.. Koszt wizyty u psychiatry to kwota 100 zł, przy czym wizyta jest co najmniej raz na 2 m-ce. Lekarstwa kosztują ok. 80 zł. Uczy się zgodnie z wiekiem metrykalnym, zdaje co roku. Korzysta z nauczania indywidualnego. Ma niechęć do szkoły, brak samoakceptacji. Bieżące jej potrzeby -jedzenie, ubrania, książki- zaspokaja matka. Ubrania kupuje w sieciówkach. Lubi czytać, kupować książki. Leczy się też u ortodonta. Ma mieć aparat ortodontyczny –wizyta z założeniem aparatu ma kosztować 200 zł, 2 łuki na zęby dolne i górne to koszt ok. 3400 zł. M. B. nie ma na to środków, zamierza koszty aparatu sfinansować z kredytu. Małoletnia nigdzie nie jeździ na wakacje. Z uwagi na problemy finansowe, czuje się gorzej od rówieśników. M. B. ma 38 lat, z zawodu jest mgr rolnictwa. Po przekwalifikowaniu, jest zatrudniona w Przedszkolu W. S. w S. na czas niepokreślony od dnia 1 września 2016 r. na stanowisku nauczycielki z wynagrodzeniem 2560 zł brutto (zaświadczenie k.5), 1850 zł netto. Nie ma innych dochodów poza wynagrodzeniem. Nie otrzymuje obecnie alimentów z funduszu ani też świadczenia 500+, bo ma za duży dochód. Poza córką K. nie ma innych dzieci. Mieszka z córką w domu rodzinnym swojej matki. Dokłada się do opłat – woda i prąd ok. 100 zł miesięcznie, śmieci 50 zł, Internet 40 zł.(wydruki z konta i faktury k.29-35). Ma kredyt w wysokości 30 000 zł zaciągnięty na remont pokoju córki na 7 lat, rata kredytu wynosi 507 zł miesięcznie. Remont był konieczny, ponieważ z córką dzieliła jeden pokój. Za pieniądze z kredytu zostały wyburzone ściany na strychu, który został podzielony na 2 pomieszczenia, żeby córka była oddzielnie. Pokój został umeblowany. Pokrywa bieżące koszty jej utrzymania. Nie posiada majątku, z ojcem małoletniej jest po rozwodzie. Ojciec bardzo rzadko widuje się z córką, w ciągu ostatnich 10 m-cy miało to miejsce może 2 razy. Córka widuje się natomiast z dziadkami ojczystymi, czasami od nich coś dostaje. Jest zdrowa. Korzysta z drobnej pomocy finansowej matki, która ma emeryturę i leczy się.

J. B. ma 60 lat, z zawodu jest szwaczem maszynowym. Utrzymuje się z własnej pracy, pracuje w zakładzie szwalniczym (...) z wynagrodzeniem netto 1443,67 zł. Jest zatrudniona na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony (zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach k.18,19). Pracuje 5 dni w tygodniu po 8 godz. dziennie. Poza tymi dochodami nie ma innych dochodów. Mieszka z mężem w mieszkaniu w bloku, razem prowadzą gospodarstwo domowe. Jest to współwłasnościowe mieszkanie. Oprócz wnuczki K. ma jeszcze młodszego wnuka. Spłaca kredyty. Zaciągnęła kredyt na remont mieszkania, które nie było odnawiane od 20 lat. Kredyt ten był wzięty 2 lata temu, rata po 360 zł miesięcznie, ze spłatą do 2022r. Drugi kredyt z ratą po 500 zł, spłaca do 2024r.(harmonogram spłat kredytu k.21, porozumienie co do spłaty kredytu k.23-24). Obecnie mają 2 m-ce zaległości w opłatach czynszu za mieszkanie. Czynsz miesięczny wynosi 366,03 zł za maj, 63,57 zł miesięcznie płacą za prąd (rachunki k.20). Nie jest zdrowa. Czeka na operację ręki, chodzi w stabilizatorze na prawej ręce. Ma zwyrodnienie kręgosłupa. Na kręgosłup bierze leki przeciwbólowe i przeciwzapalne. Nie potrafi określić wydatku miesięcznego na te leki, bierze je, kiedy odczuwa ból. W styczniu 2017 r. dała z mężem wnuczce K. 100 zł., które zaoszczędzili, w lutym lub marcu przy odwiedzinach dali jej 50 zł., na święta Wielkanocne dostała od nich 100 zł. Od 1 października 2017r. będzie musiała iść na emeryturę z uwagi na uszkodzone 3 nerwy w 3 palcach prawej ręki. Nie potrafi przewidzieć wysokości emerytury, będzie to netto ok. 1000 zł. W maju zebrali w rodzinie kwotę 410 zł, żeby wpłacić na alimenty dla wnuczki za maj, alimenty te zostały przez jej matkę odesłane (przelew k.22). Po uiszczeniu najpilniejszych opłat zostaje jej i mężowi na osobę na miesiąc po 355,37 zł. Wcześniej, kilka lat temu szyła wnuczce ubrania.

W. B. ma 60 lat, z zawodu jest monterem konstrukcji żelbetowych. Obecnie nie pracuje- jest zarejestrowany w PUP jako osoba bezrobotna z prawem do zasiłku (decyzja k.26). Pobiera zasiłek 783,20 zł brutto do 15.08.2017r. Netto otrzymuję 600 zł.(zaświadczenie k.27) Poprzednio pracował w budownictwie. Ma 60 lat, szuka pracy. Posiada kwalifikacje wykończeniowe, w pracach budowlanych, szpachlowaniu. Z Urzędu Pracy dostawał oferty, po zgłoszeniu

się pracodawcy odmawiali zatrudniania go, z uwagi na wiek. Z poprzedniej pracy został zwolniony z powodu słabszej wydajności i mniejszej sprawności. Po tym zarejestrował się w PUP i otrzymał zasiłek na okres 1 roku. Nie jest zdrowy. Ma chory kręgosłup, kolana, nadciśnienie (zaświadczenie lekarskie k.28). Kupuje leki. Po skończonym zasiłku planuje szukać pracy, jeśli jej nie znajdzie, zgłosi się do opieki społecznej.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wskazanych dowodów oraz zeznań stron (k.37v-39). Stan faktyczny- zarówno brak alimentacji ze strony ojca, realizowanie w całości potrzeb uprawnionej przez matkę, jak i możliwości finansowe pozwanych, nie był kwestionowany.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie. Z uwagi na ustalony stan faktyczny- możliwości zarobkowe i majątkowe pozwanych, zastało uwzględnione w niewielkim zakresie.

Podstawę prawną dochodzenia roszczeń alimentacyjnych od krewnych w dalszej kolejności stanowi art. 132 krio, zgodnie z którym, obowiązek alimentacyjny zobowiązanego w dalszej kolejności powstaje dopiero wtedy, gdy nie ma osoby zobowiązanej w bliższej kolejności albo gdy osoba ta nie jest w stanie uczynić zadość swemu obowiązkowi lub gdy uzyskanie od niej na czas potrzebnych uprawnionemu środków utrzymania jest niemożliwe lub połączone z nadmiernymi trudnościami. Normalnie obowiązek alimentacyjny wypełniają obydwój rodzice, jeśli jednak jedno z nich nie jest w stanie uczynić zadość swojemu obowiązkowi, przechodzi ona w całości na drugiego rodzica. Dopiero gdyby i ten rodzic nie był w stanie wypełnić swego obowiązku alimentacyjnego, wchodzi w grę posiłkowy obowiązek krewnego dalszego, w tym wypadku dziadków dziecka, przy czym zobowiązanie ich nie jest solidarne i każdy z nich jest zobowiązany do świadczeń alimentacyjnych tylko w części odpowiadającej jego możliwościom zarobkowym i majątkowym (art. 129§2 krio).

Opisany powyżej stan faktyczny dowodzi, iż obowiązek alimentacyjny wobec córki, w całości realizuje matka-M. B.. Swój obowiązek realizuje adekwatnie do posiadanych możliwości. Nie można jej zarzucić, że nie podejmuje starań, by zarobić na utrzymanie swoje i córki. Przekwalifikowała się, pracuje. Podjęła duży trud finansowy, związany z poprawą warunków mieszkaniowych córki w postaci remontu. Przyplaciła to dużym kredytem, który musi spłacać. Na co dzień realizuje swój obowiązek alimentacyjny wobec córki, w tym również zapewnia jej właściwą opiekę ortodontyczną, psychologiczną, psychiatryczną. Wydatki na ten cel są w pełni usprawiedliwione i zasadne. Nie noszą cech nadmiernie wygórowanych. Nie były też kwestionowane przez pozwanych.

Ojciec nie uczestniczy w utrzymaniu i wychowaniu swojej córki. Strona powodowa wykazała, iż egzekucja wobec osoby zobowiązanej w bliższej kolejności jest bezskuteczna. Z powodu nie alimentacji ojciec małoletniej odbywa karę pozbawienia wolności.

Przedstawione powyżej rozważania dotyczące utrzymania K. B. wyłącznie przez matkę, nie uzasadniają jeszcze zasądzenia alimentów od dziadków. Takie rozstrzygnięcie może mieć miejsce w sytuacji, gdy koszty utrzymania dzieci przewyższają możliwości zarobkowe i majątkowe rodzica, który te dzieci utrzymuje.

W ocenie Sądu koszt utrzymania nastolatki, z problemami edukacyjnymi, emocjonalnymi, przekraczają możliwości zarobkowe matki.

W tej sytuacji partycypowanie w kosztach utrzymania wnuczki przez dziadków jest zasadne.

Podobnie jak w przypadku strony uprawnionej do alimentów, również w przypadku strony zobowiązanej, zadaniem Sądu jest ocena potrzeb oraz możliwości zarobkowych i finansowych dziadków, adekwatnie do wieku, wykształcenia, stanu zdrowia.

Sytuację finansową J. B. i jej męża należy ocenić jako skromną. O. są w wieku przedemerytalnym. Ich możliwości zarobowe są ograniczone. Mają problemy zdrowotne, co w szczególności w przypadku W. B. rzutuje na możliwość podjęcia pracy. W. B. jest zarejestrowany w PUP. Należy dać wiarę jego zeznaniom, iż pracodawcy słysząc jego wiek

odmawiają zatrudnienia- w przeciwnym razie straciłby zasiłek dla bezrobotnych, a ten pobiera. Ich wspólne dochody są niewielkie. Z trudem spłacają kredyt, mają zaległości w spłacie czynszu. Jak wyliczyła J. B., na osobę co miesiąc mają po 355,37 zł. Perspektywa nie przedstawia się dobrze, ponieważ ona pracując jako szwaczka ma chorą rękę, pozwany ma zasiłek do sierpnia 2017 r.

Wydatki na małoletnią nie są kwestionowane, nie mają cech wygórowanych. Biorąc jednak pod uwagę stan finansowy pozwanych, ich wiek, realne możliwości podjęcia pracy o większych dochodach, Sąd stanął na stanowisku, iż żądana w pozwie kwota alimentów i popierana na rozprawie jest wygórowana. Niewątpliwie żądana kwota usprawniłaby funkcjonowanie K., ale kwota ta, w ocenie Sądu, leży poza możliwościami finansowymi dziadków. Jak wynika z ustalonego stanu faktycznego, starali się wspomóc wnuczkę finansowo, dając jej okazjonalnie kwoty do 100 zł.

Biorąc pod uwagę te okoliczności Sąd zasądził od każdego z pozwanych na rzecz wnuczki K. B. po 70 zł tytułem alimentów. Alimenty te zostały zasądzone od dnia wyrokowania, ponieważ zasądzenie ich od dnia wniesienia powództwa, już na etapie wyrokowania przyczyniłoby się do zaległości w ich płaceniu biorąc pod uwagę dochód każdego z pozwanych.

Z tych samych względów oddalono powództwo powyżej 70 zł miesięcznie od każdego z pozwanych, jako nadmiernie wygórowane do ich możliwości majątkowych i zdolności zarobkowania.

Dla uprawionej w stosunku do żądanej kwoty, jest to niewielkie zobowiązanie, jednakże jest to łącznie kwota 140 zł, która choć w minimalnym zakresie będzie regularnym finansowym wsparciem.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto na podstawie art. 100 kpc, o rygorze natychmiastowej wykonalności orzeczono na podstawie art. 333§ 1 kpc.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak na wstępie.